RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.659 van 19 december 1996
in de zaak A. 67.021/VII-13.594.

In zake : de n.v. ANDREMA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ANDREMA op 2 januari 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 27 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Leefmilieu waarbij het besluit van 13 mei 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende eensdeels toekenning en anderdeels weigering aan de verzoekende partij van de milieuvergunning om een varkensfokkerij met bijbehorende mestopslag, gelegen te Hooglede (Gits), Brasstraat 1, verder te exploiteren, wordt gewijzigd in die zin dat de vergunning wordt verleend voor de verdere exploitatie van stallen voor in totaal 1935 mestvarkens en van een opslag van 5468 m³ dierlijke mest, terwijl de vergunning voor de verdere exploitatie van 4665 mestvarkens wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. VAN DE VIJVER die, loco Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat het tweede middel onder meer is afgeleid uit de schending van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreininging door meststoffen, onder meer de artikelen 7 tot 18, van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1992 tot uitvoering van sommige artikelen van voormeld decreet en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

> "Doordat de bestreden beslissing de milieuvergunning voor 4.665 mestvarkens weigert op grond van het -enig- motief dat de mestafzetmogelijkheid onvoldoende gestaafd zou zijn en dat een ecologisch verantwoorde mestafzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest niet zou gewaarborgd zijn,
>
> Terwijl noch het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 noch enige andere uitvoeringsbepaling van voormeld decreet, noch één van de in het middel aangehaalde voorschriften vereisen dat bij het indienen van een milieuvergunningsaanvraag reeds een ecologisch verantwoorde mestafzet gewaarborgd is en er overigens in hoofde van de Mestbank een ontvangstplicht van mestoverschotten bestaat,
>
> Zodat de bestreden beslissing, door als enig weigeringsmotief het beweerd ontbreken van een ecologisch verantwoorde mestafzet te hanteren, de in het middel aangehaalde voorschriften en beginselen schendt en niet kan steunen op de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

> "De problematiek van een ecologisch verantwoorde mestafzet en de naleving van het Mestdekreet van

23 januari 1991 is op zich een probleem dat zich stelt tijdens de uitvoering van een vergunning, en dat als zodanig niet in aanmerking kan genomen worden bij het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag.

Dit betekent evenwel niet dat in het licht van de beoordeling van het risico die de voorgenomen uitbreiding van de inrichting (voorwerp van de aanvraag), de problematiek van een ecologisch verantwoorde mestafzet niet relevant zou zijn. Meer zelfs, het Decreet van 23 januari 1991 zal een noodzakelijke referentie zijn bij de beoordeling van het risico, wanneer dit risico te wijten is aan de door de inrichting geproduceerde meststoffen.

Wanneer nu in casu reeds blijkt dat een ecologisch verantwoorde mestafzet niet gegarandeerd is bij de gevraagde dierenpopulatie, zal de vergunningverlenende overheid omzeggens noodzakelijk tot de vaststelling moeten komen dat bij gebreke aan duidelijk omschreven mestafzetmogelijkheden, de exploitatie een nefaste invloed zal hebben op de kwaliteit van de grond- en oppervlaktewateren ingevolge de verdere verrijking ervan met nitraten";

Overwegende dat de bestreden weigering in wezen steunt op het motief dat "een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest ... niet is gewaarborgd"; dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in

aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, de verwerende partij zich "richt naar het oordeel van de Raad"; dat de verzoekende partij genoegzaam aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat zij op goede gronden aanvoert dat een bedrijf met een infrastructuur voor 6.600 mestvarkens in zijn voortbestaan wordt bedreigd wanneer het zijn dierenpopulatie terstond met 70 % moet verminderen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 27 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Leefmilieu waarbij het besluit van 13 mei 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen betreffende de aanvraag van de n.v. ANDREMA voor een milieuvergunning om een varkensfokkerij met bijbehorende mestopslag, gelegen te Hooglede (Gits), Brasstraat 1, verder te exploiteren, wordt gewijzigd in die zin dat de vergunning wordt verleend voor de verdere exploitatie van stallen voor in totaal 1935 mestvarkens en van een opslag van 5468 m^3 dierlijke mest, terwijl de vergunning voor de verdere exploitatie van 4665 mestvarkens wordt geweigerd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	Wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **D. VERBIEST.**